יום **ג'**, **כ"ח** ב תשס"ג (**01** באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

פרשת המים [מתוך "ימות המשיח"...הסיום הדרמאטי]

המהומה שככה לאיטה רק לאחר שהגיעה למליאה השמועה בדבר ענן בודד שצץ לו בשמי ירושלים. היה זה ענן קטן, צמרי, כמו אגרוף פוך לבנבן, מהסוג שילדים נוהגים לצייר. מטאורולוגים שבחנו אותו הודיעו שהענן אינו נושא בחובו גשם, אבל למדינה מוכת היובש היה זה שביב של תקוה. **כל** חברי הכנסת יצאו מהבניין כדי לחזות במו עיניהם בתופעה המופלאה הזאת, ואף פרצו בתרועות גיל כאשר הענן הקל שייט לו בשמיים מעל ראשם, נישא על כנפי רוח צפונית מתונה. התנועה נעצרה בכל כבישי הבירה, ונהגי המכוניות יצאו מרכבם כדי לצפות במחזה הנדיר. עקרות-בית חשו החוצה, וילדים עזבו את הכיתות שלהם. כולם הרימו מבטם בתימהון אל עבר גוש הצמר-גפן השמימי הזה. אפילו שפתותיהם של הקומוניסטים הנאמנים ביותר רחשו תפילה על-מפלגתית חרישית. ביום היסטורי זה, פעם לב אחד בעם היהודי.

אט-אט, כאילו עמד לרשותו כל הזמן שבעולם, נסק הענן מעלה-מעלה והפליג צפונה. מטוס "אל-על" ליווה אותו בדרכו והעביר דיווחים בזמן אמת, מסביב לשעון, לאומה הנרגשת. אלפי אזרחים נסעו בעקבותיו על כביש הבקעה. ואז, מסיבה בלתי ברורה, כשהיה מעל הכינרת, **עצר הענן לפתע** בדרכו, והמשיך לרחף בדיוק מעל האגם היבש. הרב הראשי לישראל קרא לתפילה בציבור, וקבע את הפרקים בתהלים שעל כל אחד יהיה לומר בצוהרי יום המחרת.

כדי שלא יישארו מחוץ לתמונה החליטו חברי הכנסת להצטרף אל ההמונים שנהרו צפונה, אל הכינרת. שיירה ארוכה של מכוניות "וולבו" ממוזגות עשתה את דרכה מירושלים אל הגליל. בצומת צמח פינו ההמונים את הדרך למעברם המהיר של הפוליטיקאים. בהגיעם למקום קידמו את פניהם ערמות של דגים מתים, בקבוקי בירה ופחיות קולה ריקים, שהיו פזורים לאורך חופי האגם היבש. קול תרועות שופרות נשמע, המקובל הספרדי הנודע נתן אות, וחסידיו החלו להקיף את האגם המרוקן והמצומק. ראש הממשלה הניח כיפה על ראשו ונטל אף הוא חלק בטקס כדי לשמור על שלמותה של הקואליציה. חברי הכנסת הצטרפו אף הם להקפת הכינרת כשהם יושבים במכוניותיהם הממוזגות. אפילו מנהיגיהם הבולטים של מר"צ והמפלגות הערביות חברו למצעד הגדול. מאחוריהם הלכו ההמונים. שבע פעמים הקיפו את האגם בתקיעת שופרות ובתרועת חצוצרות.

דומה היה שכל אזרחי המדינה היו שם. הדרכים והגבעות שמסביב מלאו באנשים, שהבעת תקוה נסוכה על פניהם; קיבוצניקים וחרדים, עולים מרוסיה ויהודים מאתיופיה, זקנים וצעירים. שעת מנחה הגיעה. **קולות התפילה שבקעו מפיה של אומה שלמה הפכו לשאגה אדירה**. לרגע נראה היה כאילו האדמה רועדת. צוותי טלוויזיה העבירו את האירוע הדתי בשידור חי לעולם כולו. כאשר החלו לרדת טיפות הגשם הראשונות, נשמעו מצהלות שמחה לא רק בישראל, אלא בבתים ובבארים על-פני כל כדור הארץ.

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ג', כ"ח ב תשס"ג (01 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"יורד גשם!" דיווח בהתרגשות אחד הכתבים ופרץ בבכי. "אחרי כמעט שנה וחצי של בצורת בישראל, סוף-סוף יורד גשם מעל הכינרת!"
עד מהרה נאלצו הצלמים למצוא מחסה מפני המבול. ענן ה,כבשה" הלבן ריחף מעל הכינרת והוריד זרם בלתי פוסק של גשם. הגשם המשיך לרדת כל אותו היום וכל הלילה שלמחרת. המדענים נאלמו דום. בניגוד לחוקי הטבע, הענן היה תלוי מעל האגם. לא ימיש הענו יומם ולילה.
"זה פשוט מדהים!" תיאר אחד הכתבים של ה-BBC. "אנשים שעמדו על הגבעות שמסביב, במרחק של לא יותר מ- 50 מטר מהאגם, נותרו יבשים לגמרי!"
וכך זה נמשך. במשך ימים ולילות נשפכו ללא הפסק אין-ספור מטרים מעוקבים של מים לתוך הכינרת. נראה היה שכולם במדינה, דתיים ושאינם דתיים, באו לראות את הפלא.

אצל העם היהודי העניינים תמיד יורדים לשפל המדרגה לפני שהם משנים כיוון ומשתפרים. כל אדם בר-דעת מבין שאם זרוע המטוטלת נעה כלפי מטה, היא עתידה לשוב ולנוע גם כלפי מעלה. חוק טבע פשוט למדי. השעה האפלה ביותר של הלילה מגיעה לפני עלות השחר. ועל-פי שיטה זו אפשר גם לומר שחום גבוה מבשר בדרך-כלל את ההחלמה הקרבה ובאה. אם אכן תופעת הניגודים הזאת נפוצה כל-כך, **מדוע נוטים אנו** לשכוח את האור המצוי בקצה המנהרה ונכנעים לייאוש? התשובה היא, שכאשר מדובר בעם היהודי, תהליך השינוי מחושך לאור עלול להימשך גם אלפיים שנה...
כל חכם יודע שבבעיה עצמה מצוי הפתרון. אולם, הפעם יצאו הדברים מכלל שליטה.

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי**
בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל